

en lang Række af Aar ved den Maade, hvorpaa Kreditforeningen blev bestyret i nøje Overensstemmelse med Fordringerne i Børsverdenen og det den Gang regjerende Parti, handlede som Bestyrelse mere i Laangiverens end i Laantagernes Interesse; men at efterat det var gaaet op for Befolkningen — jeg henholder mig særlig til den jydsk Befolkning — at den havde i sin Magt ved Samvirken med Kreditforeningerne at ordne disse Forhold paa en betryggende Maade, havde det vist sig, netop at Selvfstyreprincippet havde virket overordentlig gavnligt; og Forholdet er nu for den jydsk Kreditforenings Vedkommende det, at, medens man tidligere havde set den jydsk Kreditforenings Obligationer noterede væsentlig lavere end f. Ex. de sjællandskes, saa staa nu de yngre jydsk Serier fuldt ud i Pari med de andre Kreditforeninger, hvilket netop var et heldigt Udslag af Selvfstyreprincipets Virksomhed. Jeg glemte at tilføje, hvad jeg burde have tilføjet, at ved den kollegiale Samvirken, som nu finder Sted mellem Landbrugere og de jydsk Kreditforeninger, have vi ogsaa faaet udvirket, at det forkastelige Forhold, der i sin Tid blev gjennemført, nemlig den forskjellige Serieinddeling, saavidt jeg veed, er ophørt, idet Bestyrelsen er gaaet over til at ville holde den nuværende Serie gaende — det tror jeg nok er dens Hensigt; om den vil kunne gjennemføre det over for Pengemarkedet, staa endnu hen; men det, at de jydsk Kreditforeningsobligationer nu staa saa høit noterede, er netop en Følge af Selvfstyreprincipets Gjennemførelse i Kreditforeningerne. Der faldt i Gaar en Ytring fra den høitærede Finantsminister med Hensyn til Kreditforeningernes Noteringer, nemlig den, at det ikke i Praxis havde vist sig, at Kjøbstadeiendommernes Optagelse i Kreditforeningerne i Lighed med Landeiendommene havde faaet disse Kreditforeningers Kurs. Det mente Finantsministeren at finde Bevis for, naar man sammenjaa de forskjellige Foreningers Kurser i en længere Mærække tilbage i Tiden. Jeg tror ikke, at derne Sammentilgning kan holde Stik; thi Grunden, hvorfor de jydsk Kreditforeninger, der udelukkende omfatte Landeiendomsinteresser, staa lavere end Østifternes, er simpelthen den, at det kjøbenhavnske Pengemarked selvfølgelig er mere sjællandsk, end det er jydsk, og at man — det er en praktisk Erfaring overalt — kjøber med større Tillid de hjemlige Obligationer end dem, der ligge fjernere. Det var Grunden, hvorfor de jydsk stod lavere, og det var saa meget mere Grunden, som det vist er aldeles uimodsigeligt, at den jydsk Kreditforening er i det aller Mindste fuldt

ud ligesaa sikkert funderet, som nogen af de andre. Dette Forhold er jo netop nu forandret, idet den jydsk Befolkning har taget Sagen i sin egen Haand, har skaffet sig Indgang paa fremmede Børser og faaet Obligationerne i lige Kurs med de andre. Skal man altsaa føre Sammentilgning mellem de to Kreditforeninger, er det Fremtiden, der maa føre Beviset, men Fortiden afgiver aldeles ingen berettiget Sammentilgning.

Efter de Udtalelser, der i Gaar faldt fra den høitærede Finantsminister, forekommer det mig, at der er al mulig Udset til, at der vil komme et heldigt Resultat af en Samvirken mellem ham og Thinget gjennem et Udvalg. Det forekommer mig, at forskjellige af de Udtalelser, der ere komne fra den høitærede Finantsminister, udvise, at hans Mening falder i Meget sammen med de Udtalelser, der bleve gjorte gjældende af Medlemmer her i Thinget, og endog saa ere i Strid med det Lovudkast, han selv har fremsat. Jeg er saa heldig i saa Henseende i mange Retninger at være enig med den høitærede Finantsminister. Han fordrer selvfølgelig som Betingelse for, at en saadan Hypothekbank skal træde i Kraft, at den strax træder frem paa Markedet med saadan vel-funderet Sikkerhed, en saadan Autoritet, at Pengemarkedet med Tillid kan se hen dertil. Det er selvfølgelig, da den be-gynder med et saa betydeligt Grundfond som disse 10 Millioner og fremtræder sam-tidig med officielt Stempel fra Kongens, fra Statens Side. Men naar det er den høitærede Finantsministers Mening, at det er nødvendigt for at skaffe de billigere og gode Penge at skaffe denne Bank Kredit paa Pengemarkedet, indser jeg rigtignok ikke, hvorledes det er muligt, at der kan være Tale om at opretholde saadanne Bestemmelser, der — som jeg nævnte i Gaar — findes i §§ 1, 3, 13 og 15, idet man i disse Paragrafer lægger de nuværende og fremtidige Kreditforeningers Udvikling og Stjæbne i den til enhver Tid tilstedeværende Regjerings Hænder. Det maa dog erindres, at et saadant Institut ikke er oprettet for Nutiden alene; selv om man forudsætter, at det nuværende Ministerium vil eksistere i en lang Mærække, er det dog klart, at Bankens Eksistens i Forhold til Ministeriets Eksistens maa kunne paaregnes som en lille Uvished. Naar der derfor siges i § 13, at Bankens Bestyrelse skal bestaa af 3 Medlemmer, som udnævnes af Kongen, ja, saa tvivler jeg jo selvfølgelig ikke om, at det nuværende Ministerium vil finde ganske fortrinlige Mænd. Der vil sikkert i den røde